

[Per Hækkerup.]

finder jeg ikke anledning til at gå nærmere ind på, heller ikke efter at den højtærede fungerende forsvarsminister har svaret. Men jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at det er min bestemte opfattelse, at det saglige krav om at distingvere mellem de forskellige er imødekommet ved det forslag, der ligger her, idet gruppebetegnelsen og gradsbetegnelsen giver den fornødne mulighed for at adskille de forskellige grupper og grader af befalingsmænd. Der sker, som den højtærede fungerende forsvarsminister har bekræftet, heller ikke nogen ændring med hensyn til funktionerne. Det eneste, der sker, er, at den måde, hvorpå befalingsmændene fremtræder, også over for offentligheden nu bliver uden den adskillelse, der hidtil har været mellem officersgruppen og det, der i gamle dage med et kedeligt ord blev betegnet som underofficersgruppen, og som senere har haft forskellige betegnelser. Vi ser i mit parti den ændring af loven, der her sker, som en logisk fortsættelse af den demokratiseringsproces, som 1951-loven gav udtryk for, men som vi dengang ikke kunne få tilslutning til at føre igennem i en sådan udstrækning, som det nu sker. Derfor hilser vi i mit parti forslaget med tilfredshed.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. O. Mathiasen, at jeg finder ikke, at hans betragtninger giver mig anledning til at optage en diskussion med ham. Det er jo betragtninger, der falder helt uden for det, vi drøfter i forbindelse med personelloven; det er almindelige forsvarspolitiske synspunkter.

Gottschalck-Hansen: Det ærede medlem hr. Per Hækkerup har forstået mig ret, når han har givet udtryk for, at vi var enige i den forstand, at vi fandt, at denne nye officersgruppe skulle distinktioneres ens i alle tre værnsonråder, men jeg har her argumenteret for, at når den højtærede forsvarsminister og også den fungerende selv gør en forskel, for så vidt angår den maritime del af vort forsvar, og sagligt motiverer dette, så synes jeg, det er rigtigt. Jeg synes, det modsvarer disse opgaver, og når man beholder titlerne for disse officersgrupper, må det også være sagligt rigtigt at opretholde den nuværende distinktionering.

Med hensyn til det ærede medlem hr. O.

Mathiasens indlæg deler jeg fuldt og helt de synspunkter, som den højtærede justitsminister og det ærede medlem hr. Per Hækkerup har givet udtryk for. Jeg synes, det var en uværdig form for debat, og jeg vil især understrege den højtærede justitsministers slutbemærkning om respekten for mennesker med en anden opfattelse, med et andet synspunkt, men jeg frygter desværre kun, at det er spildte Guds ord på Balle Lars.

O. Mathiasen: Jeg forstår ikke helt, hvad det ærede medlem hr. Per Hækkerup mener, når han siger, at det, jeg har sagt, helt falder uden for det, vi her behandler, men det kan man jo have forskellig opfattelse af. Så vidt jeg kan se, har jeg talt om nogle af principperne, nogle af de ting, lovforslaget drejer sig om, og dertil knyttet et par bemærkninger, som situationen kunne give anledning til. Men det bliver vi formentlig ikke enige om.

Den højtærede justitsminister sagde bl. a., at han forstod ikke, hvad jeg mente med, at vi i mit parti ville gå endnu stærkere imod dette forslag, end jeg gav udtryk for ved første behandling. Jeg føjede ganske vist til: hvis det var muligt, og det er det jo ikke, det er jeg klar over. Men når jeg gjorde det, var det for at fremhæve det synspunkt, at jo værre den militære galskab raser i dette land, jo stærkere vil vi i mit parti vende os imod den. Det synspunkt fastholder jeg, og det skal den højtærede justitsminister nok få at mærke, hvis denne udvikling fortsætter.

Så er jeg blevet angrebet for noget, som jeg faktisk er ked af at skulle sige noget om. Jeg skal gøre det ganske kort. Den højtærede justitsminister siger, at jeg ved flere lejligheder har brugt og også nu i dag bruger en hånlige tone over for anderledes tænkende, over for ærede medlemmer i denne sal, som har en anden opfattelse end den, jeg har, og det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen siger, at det er en uværdig debat, og at han ikke vil optage nogen diskussion med mig, fordi han regner med, at det er spildte Guds ord på Balle Lars.

Jeg har den absolutte opfattelse, at alle ærede medlemmer i denne sal og enhver borger i dette land naturligvis skal have lov til at have sine personlige meninger om alle de forskellige samfundsforhold, vi har, og